

## 2.po Zjavení - 19.1.2020

### Stará sa...

Milosť vám a pokoj od Boha nášho Otca a od Pána Ježiša Krista.

**1 Kráľov 17:1-6** „*Vtedy povedal Eliáš Tišbejský v Gileáde Achábovi: akože žije Hospodin, Boh Izraela, v službe ktorého stojím, nebude po tieto roky ani rosy ani dažďa, iba ak na moje slovo. Nato mu zaznelo slovo Hospodinovo: odíď odtiaľto, obráť sa na východ a ukry sa pri potoku Kerít, ktorý je na východ od Jordánu. Z potoka budeš piť a krkavcom prikázal, aby ťa tam živili. Odišiel teda a učinil podľa slova Hospodinovho. Odišiel a usadil sa pri potoku Kerít, ktorý je na východ od Jordánu. Krkavce prinášali mu chlieb a mäso ráno, chlieb a mäso večer a z potoka pil“.*

Ešte stále sme na začiatku nového roka. O ničom, čo nás čaká alebo čo plánujeme, nemôžeme s istotou tvrdiť, že to príde, že sa to stane – či už dobré alebo zlé. V premenlivosti času preto, ako jediná istota, vyznieva slovo Pána Ježiša Krista: „*ajhľa, ja som s vami až do konca sveta*“. **Môžeme to brať v dvojakom význame: koniec sveta priestorovo, to znamená, že On je s nami kdekoľvek sa nachádzame alebo koniec sveta časovo, to znamená, že je s nami dovtedy, kým svet bude trvať či už pre nás osobne alebo svetovo.** Ježiš nám nesľubuje nič, čo by neplnil. Dáva nám zaslúbenie svojej prítomnosti, čo nemusí automaticky zahŕňať aj riešenie problémov, zbavenie bremien a ľahký život. O tom nám hovorí aj svedectvo starozmluvného proroka Eliáša.

Jeho meno znamená „**mojim Bohom je Hospodin**“ a Pán Boh to neustále pri Eliášovi potvrdzoval. Hoci jeho pozemský život vôbec nebol ideálny. Pravdepodobne pochádzal z radov prisťahovalcov a tí sa veľmi medzi Izraelom nemali dobre, pretože patrili medzi najchudobnejšiu vrstvu obyvateľstva, nemali takmer žiadne práva a veľakrát boli aj neizraelského pôvodu a teda nepatrili medzi vyvolený Boží ľud. Na strane druhej, aj pri ňom platilo, že je tu na zemi len na chvíľu, dočasne, je pozemským prisťahovalcom, čo v podstate znamená, že Eliáš tu nie je doma a teda nemôže vyžadovať uplatňovanie svojich práv. Napriek tomu je Pánom Bohom Eliáš povoláný ku službe a stojí tu v opozícii pohanskému kultu Baala, ktorý si zakladal na tejto zemi a všetkých jej výhodách – teda v úrode, plodnosti a požehnaní od baalovskej modly.

Na tomto pozadí sa odohráva príbeh, ktorý nám pripomína aj téma dnešnej nedele: „**Božia prítomnosť posväčuje domácnosť**“. Ale to sa deje iba vtedy, ak tí, ktorí patria do tejto domácnosti stoja pred Hospodinom, tak ako aj Eliáš. On hovorí Achábovi, vyznávačovi pohanského Baala: „*akože žije Hospodin,*

v službe ktorého stojím...“. Iný preklad znie: „pred tvárou ktorého stojím“. Eliáš je pohotový ku službe. Čaká na Božie rozkazy a poslúcha ich. Nestojí pred kráľom sám za seba, ale reprezentuje Pána Boha, ktorého poslúcha. **Poslušnosť voči Pánu Bohu je predpokladom Božej prítomnosti a Jeho požehnaní.** Tak tomu bolo aj na svadbe v Káne Galilejskej, ako sme to počuli v spievanom evanjeliu. Sluhovia mali poslúchnuť Ježiša a urobiť to, čo od nich žiadal.

*Ak očakávame, že nás Pán Boh bude vo všetkom a vždy požehnávať podľa našich predstáv, potom chceme, aby On bol poslušný nám. Ale tajomstvo Jeho požehnaní je práve v opaku: aby sme my boli poslušní Jemu.* Počúvame a poslúchame Pána Ježiša?

Kráľ Acháb a s ním mnohí z Izraela, pod vplyvom ich kráľovnej Jezábel, sa v požehnaní spoliehali výhradne na boha Baala. A zrazu tu stojí Eliáš a tára niečo o tom, že Boh dokáže zastaviť, ale aj privolať dažď. Izraelci rozdeľovali úlohy a pole pôsobnosti takto: kanaánsky boh Baal vládol nad dažďom, úrodou a rastom a tým aj nad živobytím a telesnou oblasťou – a Hospodinovi vyhradili priestor duchovný a Jeho úloha mala spočívať v správe, vojenských záležitostiach a ochrane ľudu. Eliáš slovami: „*nebude po tieto dni ani rosy ani dažďa, iba ak na moje slovo*“ pripomína, že **Pán Boh nemá vymedzený priestor na svoje skutky, že nie človek určuje, nad čím Hospodin bude vládnuť. Zároveň pripomína, že ak človek očakáva požehnanie, nemôže predsa veriť aj Bohu aj modlám.** Ak sa ľud spreneverí Hospodinovi, musí čakať aj následky svojho rozhodnutia – roky bez dažďa, sucho, neúroda, hlad, nedostatok a napokon aj smrť. Pán Boh týmto činom vlastne hovorí, že odtiahne ruku od národa, presne tak ako si to žiada a dá priestor ich bohu s jeho silou a požehnaním. Následky však budú katastrofálne. Kým sa človek spolieha na seba alebo na modly, potom musí očakávať nedostatok. Tak tomu bolo aj na svadbe. Hoci bola iste dôsledne pripravená, predsa prišiel bod, v ktorom sa ukázalo, že samotná práca človeka nie je dostatočná, bez Božieho požehnaní.

*Ak očakávame, že nás Pán Boh bude vo všetkom a vždy požehnávať a my sa pokojne môžeme spoliehať na svoju silu, schopnosti alebo budeme dôverovať karme, náhode, vplyvu vesmíru či mágií, potom sme na veľkom omyle. Ak máme zažiť Božiu prítomnosť so všetkými profitmi, potom musíme slúžiť jedine Pánovi Ježišovi.* Lebo sa môže stať, že Pán Boh skutočne odtiahne ruku a dovolí tomu, čomu veríme, aby nás požehnal. Efekt nemusí byť taký, na aký sa spoliehame!

O Eliáša sa však Pán Boh, aj v období sucha a nedostatku a tiež v čase prenasledovania kráľom Achábom, postará. Eliáš neuteká pred problémami, ale úplne sa dáva do Božích rúk a dôveruje, že tam, kde končí ľudská sila, tam, kde končí viera v modly, tam Pán Boh často ešte len začína konať svoje veľké skutky. No Boží rozkaz je fakt zvláštny, nečakaný a z ľudského hľadiska aj hlúpy. Zaujímavé je, že ho neposiela na juh, kde bývajú ostatní vyznávači Hospodina a kde by sa o neho ostatní postarali, ale **na východ, do málo obývaného kraja** severného Zajordánska. Pokrm mu posiela **po havranoch alebo krkavcoch**. Inokedy ich používa na vyjadrenie svojho trestu. A boli to vtáky nečisté, lebo sa živili mŕtvolami. Pán Boh si teda použil nečakaný nástroj. A používa zatiaľ aj prirodzený nástroj opatery a tým je **voda z potoka Kerít. Pán Boh s veľkou obľubou prekvapuje. Vidíme to aj na príbehu Ježiša. Miesto - neobývaná zem, svadba + prirodzená pomoc – voda z potoka, voda z nádob na očisťovanie + nadprirodzený zásah – krkavce, víno.**

Ak čakáme, že nás Pán Boh požehná, potom musíme čakať aj neočakávané. Pretože, zase Pán Boh očakáva, že Mu nielen budeme dôverovať a že prijmeme Jeho milosť a lásku v daroch pre telo, dušu a ducha, ale že o tom vydáme svedectvo. Že bez Pána Ježiša by sme nič neboli a nič nemali.

Za všetko v našom živote patrí vďaka Bohu. Jeho prítomnosť je istotou, naplnením, pomocou a požehnaním v našom živote. Len je potrebné dôverovať Pánu Bohu a na Neho sa vo všetkom plne spoliehať. Je potrebné poslúchať, hoci od nás môže niekedy čakať zvláštne úlohy. A je potrebné čakať aj nečakané, lebo náš Boh nám v Ježišovi ukázal, čoho všetkého je z lásky k nám schopný. Ale to neznamená, že sa nám bude iba dariť, no môžeme plne rátať s tým, že všetky veci, ak milujeme a poslúchame nášho Pána, nám poslúžia na dobré. Lebo **On dokáže aj z vody urobiť víno aj z krkavcov vie urobiť čašníkov.** Amen.